

Foaia Diecezană

Organul oficial al eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului : Parohiile cl. I. pe un an 800 Lei Parohiile cl. II. 700 Lei Parohiile cl. III. și subclasă 600 Lei Pentru particulari 500 Lei</p>	<p>APARE DUMINECA</p> <hr/> <p>MANUSCRISELE SE VOR TRIMITE PE ADRESA CONSILIULUI EPARHIAL, SECȚIA CULTURALĂ.</p>	<p>Prețul inserțiunilor Concursuri de prot. 1000 Lei. Parohii de cl. I 1000, de cl. II 800, de cl. III 600 Lei Celelalte publicații 1 cm. □ 3,50 Lei.</p>
--	--	---

Vizitațiune canonică

Luni, în 25 Octombrie a. c. P. S. Sa luase în program să viziteze inopinat câteva comune din tractul Oraviței. În scopul acesta plecăm dela păr. P. Lugojan din Docnecea unde am rămas peste noapte și pe o șosea împodobită cu frumoase pasteluri de toamnă, ajungem în comuna *Secășeni*.

Era ziua de naștere a M. S. Sale Regelui nostru Mihai I. În fața bisericii din Secășeni erau încolonați în careu soldații unui batalion cu ofițerii lor, ce se găseau cantonați acolo. Par. P. Bernaz al locului în fața armatei servește Doxologia dela ziua Regelui. Prezintă apoi un scurt istoric al parohiei lui, de unde a plecat istoricul Tincu Velea, precum și frământările de unire ce s'au încercat aci. Roagă Arhiereul să descindă în mijlocul fiilor sufletești la o sf. litrughie în biserica lor, unde nu a mai intrat episcop dela anul 1792.

Urează domnie glorioasă M. S. Sale Regelui, Celce astăzi împlinește 22 ani.

P. S. Sa episcopul Veniamin, folosește acest fericit prilej pentru a se adresa scumpei noastre armate ce era de față.

Cu rezistența noastră — spunea P. S. Sa — formată din șiruri nesfârșite de jertfe, am apărât veacuri peste veacuri ființa și legea noastră strămoșească. Ostașii de azi au datorința să lupte pentru steagul pe care au jurat și să nu tradeze pe camarazii lor eroi, cari au murit departe pe câmpiile Crimeii și ale Caucazului, unde au închis ochii cu viziunea la o țară mai mare și mai frumoasă.

Urăm tinerului nostru Rege, simbolul năzuințelor Țării de mai bine, viață îndelungată cu domnie glorioasă.

Di căp. Săduțiuu dă comanda pentru onor și aduce mulțumire, în numele batalionului, P.

S. Sale pentru cuvintele patriotice ce le-a adresat acestei unități.

De aici plecăm la Oravița, unde P. S. Sa împreună cu Dl insp. gen. administrativ Dr. A. Ciupe, Dl Prefect T. Teodorianu și Dl Primar al Oraviței Col. Dragomirescu, vizitează o grădiniță de copii, Cantina școlară și gimnaziul de fete, întretinându-se Arhiereul cu copilașii, cărora le-a împărțit cruciulițe, iconițe și cărți de rugăciuni.

La liceul de băeți se săvârșește de către preotul catihet I. C. Țăranu o rugăciune pentru profesori și elevi, în capela nouă și trumos amenajată a liceului.

P. S. Sa se adresează din fața altarului către tineretul școlar cu îndemnul Mareșalului Conducător, Celce este nădejdea Țării. Învățământul are de scop, pe lângă câștigarea înțelepciunii, înobilarea sufletului, tinde spre întărirea caracterelor morale, cari formează stâlpii de granit ai Țării.

Cel mai mare pedagog al lumii a fost Iisus Hristos. Vieța Lui de copil era o ascultare continuă. Această ascultare să fie un îndemn pentru tineret față de dascălii lor, cari nizuiesc la progresul omenirii.

De încheiere P. S. Sa binecuvintează toate străduințele bune a acestei familii a neamului, ce o formează profesorii și elevii liceului.

La amiază, P. S. Sa și însoțitorul sunt oaspeții Dlui Prefect T. Teodorianu.

După masă, P. S. Sa însoțit de dl subprefect Dobrei și păr. T. Roșca vizitează biserica monumentală din *Cacoveni*, a cărei pictură se află în lucrare. Preoții locului: I. Hergan și Oct. Popovici erau în exercițiul funcțiunii, slujind vecernia sfântului Dimitrie.

Apoi, P. S. Sa vizitează expoziția de produse agricole din județ, deschisă cu o zi înainte, aci în *Cacoveni*. P. S. Sa a luat cunoș-

Tăceți! Un cuvânt poate distruge mii de vieți.

tință cu multă bucurie din pre rezultatele frumoase agricole, obținute în județ, prin selecționarea semințelor și raționalizarea muncii. Printre numele celor care au obținut premii la această expoziție am citit și nume de ale preoților noștri.

Se face revizia oficiului parohial unde Arhiepiscopul dă îndrumările necesare.

În drum la reîntoarcere, P. S. Sa vizitează puțin biserica din *Greoni*, care este în reparare.

La Răcăjdia

Fruntașa comună din județul Caraș, sediul protopresbiteratului Bisericii-Albe, — Răcăjdia, Luni 25 Octombrie a. c., deși zi de lucru, a îmbrăcat haină de mare sărbătoare.

Pregătiri febrile spuneau trecătorilor că, această comună e în așteptarea Arhiepiscopului, care trebuie întâmpinat cu cântări de preamărire și suflete senine, căci „vine întru numele Domnului“.

La glasul de chemare al clopotului celui mare, al cărui dangăt prelung se resimțea parcă și el de fiorul din sufletele credincioase, valuri, valuri, creștinii, în haine curate, de mare sărbătoare, se îndreptau spre pragul sfintei biserici străbune.

Fetițe cu buchete de flori în mâni, îmbrăcate în frumosul costum național, școlari de toate vârstele, tineri premilitari încolonați în formație militară, corul bisericesc cu un frumos și îndepărtat trecut; autoritățile locale, mulțime de credincioși în frunte cu cincisprezece slujitori ai sfântului altar strămoșesc din tractul Bisericii-Albe, în ornate strălucitoare pornesc cu litia spre arcul de triumf din fața primăriei.

...Amurgul zilei de toamnă se lasă încet, încet... un senin și toată mulțimea de credincioși își îndreaptă cu bucurie privirile înainte, cu creștinească înfiorare. La cotitura străzii, faruri luminoase vestesc că Arhiepiscopul a sosit. Mașina oprește un moment, apoi se apropie încet de arcul de triumf. Oprește din nou, iar din ea coboară jos, chipul înalt, svelt, al blândului ierarh Veniamin, urmat de cel al P. Cuc. Părinte Teodor Roșca. Din mijlocul mulțimei se desprinde primarul Dumitru Pela, care salută în numele comunei pe Prea Sfințitul Stăpân. P. S. Sa mulțumește pentru frumoasa primire, se pornește cu litia îndărăt la sf. biserică. În amurg de seară, în cântece de tropare, în dangăt de clopote, mergând încet pe mijlocul drumului sub baldahin, dând binecuvântarea mulțimei credincioase, printre case

arătoase, semna al unor gospodării bine închechate, cu ferestre larg deschise și luminoase, sufletele celor prezenți, treceau înfiorate, prin răscoliri de peste veacuri a credinței străbune. Văzând pe Arhiepiscopul binecuvântând nu puteai să nu te gândești la intrarea Mântuitorului în Ierusalim.

La ușa sf. biserici, P. Cuc. Părinte Ion Orăvițanu, paroh și protopop al tractului, făcând un succint istoric al comunei, ale cărei începuturi se pierd în negură de veacuri apuse, vorbind de năvălirea turcilor și pustuirea satului, în cuvinte adânc simțite, își exprimă bucuria pe care o încearcă sufletul său și al credincioșilor, primind pe Arhiepiscopul, care neluând în seamă oboseala unui drum atât de lung, coboară în mijlocul turmei Sale, din acest îndepărtat colț de țară.

Vădit emoționat de măreția momentului, Prea Sfințitul Părinte Episcop, cu glasul domol și blând de apostol, mulțumește Păr. Protopop și credincioșilor pentru dragostea cu care a fost așteptat și primit.

...Intrându-se în sfânta biserică ce devine neîncăpătoare, se începe Vecernia. Îmbrăcat în mantia Arhiepiscopască, P. S. Sa face cădirea mare. Mulțimea credincioasă e acum mai aproape ca oricând de P. Sf. Sa, care trece prin mijlocul ei. Sufletele tuturor se'naripează, uită pentru un moment ce este pământesc și se înalță spre Dumnezeu, spre cele cerești. Pe fețele tuturor citești înviorarea credinței, ridicarea spre culmile idealului creștin.

În cadrul Vecerniei, P. S. Sa citește rugăciunea de cereri, iar la sfârșit, din fața Sf. altar, înconjurat de Păr. Protopop, Păr. Protodiacon și cei cincisprezece slujitori ai lui Hristos, plecând dela cuvintele Mântuitorului: „*Rămâneți întru dragostea Mea...*“, P. S. Sa, cu glas domol, începe să picure în sufletele însetate de dreptate și dragoste, balsamul învățurii creștine.

Într'o cuvântare împletită cu mulțime de citate din Sf. Scriptură, P. S. Sa vorbește despre virtutea *dragostei creștine*, care s'a răcit, ca să nu zicem că a perit cu desăvârșire din sufletul omului acestui veac de apocaliptică încheștare a aproape tuturor popoarelor de pe globul pământesc. Dacă omul acestui veac nu se îndepărta de Dumnezeu și de învățătura Fiului Său, sigur n'ar fi trecut prin glele încercări de azi și nu s'ar fi ajuns ca zilnic să se jertfească pe atâtea fronturi sute de mii de tinere vieți. Nu s'ar fi ajuns să ne urâm deaproapele așa cum îl urâm, ci

ne-am fi iubit așa cum ne-a învățat Cel răstignit pentru noi.

În esență și în continuare, vorbește de virtutea credinței, de minunile pe care e în stare să le facă, de nimicnicia vieții acesteia și a bunurilor pământești — omul fiind numai un călător pe acest pământ — de familia creștină de azi, de necesitatea căsătoriei religioase și a nașterii de prunci, pentru a transforma aceste meleaguri în cimitirul românismului.

Incheie cu un apel călduros de iubitor Părinte, de a ne strânge rândurile în jurul Sf. altare străbune, de a ne întări credința în dreptatea cauzei pentru care luptăm, așa după cum am luptat în decursul tuturor veacurilor de furtunoasă existență, prin cari trecurăm eroic; — în jurul tronului tânărului nostru Rege Mihai I și a Conducătorului Statului, cari veghează zi și noapte pentru a ieși victorioși din războiul pe care-l ducem în contra întunerecului din răsărit, în contra celor fără Dumnezeu, cari vor să distrugă civilizația creștină a bătrânului continent european.

„Efectul celor auzite din gura Arhipăstorului se putea citi pe fața tuturor celor prezenți. Coborîrea blândului ierarh în mijlocul turmei Sale credincioase n'a fost zadarnică. La eșire împarte copiilor cărți de rugăciuni, cruciulițe și iconițe.

Insoțit de credincioși, în mâni cu lumânări și felinare, P. S. Sa se îndreaptă apoi spre casa primitoare a Păr. Protopop, unde se ia cina cu toate autoritățile locale.

(Urmează)

R.

Sfîntirea bisericii din Ocna de fier

Duminecă, 24 Octombrie a. c., cu un deosebit fast, în prezența autorităților județului Caraș și locale, a avut loc în comuna muncitorească Ocna de fier, sfîntirea sfîntei biserici de acolo, de către Prea Sfinția Sa Episcopul Veniamin al Caransebeșului.

P. S. Sa, însoțit de protodiaconul Teodor Roșca, părăsesc orașul de reședință Sâmbătă după masă și ajung la Bocșa-montană la locuința Prea Cuc. Prot. Dr. Nicolae Iorgovan. Vestea sosirii P. S. Sale în acest centru muncitoresc s'a răspândit ca un fulger pe străzile orașului și o mulțime de credincioși au împănzit drumul din fața casei de popas, iar Corul Reuniunii, de sub conducerea Dlui inv. dir. Tismonariu, a dat P. S. Sale o frumoasă serenadă, executând cu o deosebită măiestrie în liniștea nopții care se lăsase, bucată: „Lăsați pruncii să vină la Mine“.

După un scurt popas, Prea Sfinția Sa părăsește Bocșa-montană, îndreptându-se spre mănăstirea Sf. Ilie dela Izvor (Vasiova). Aici, păr. Vichente Mălău tocmai săvârșea slujba privegherii într-o liniște de mormânt în

care numai glasul maicelor mai răsună. Oaspeții rămân peste noapte la această mănăstire.

În acest timp la Ocna de fier, se face slujba privegherii de către pr. Petru Albeau și diaconul Ilie Câmpianu.

Duminecă dimineța, Prea Sfinția Sa părăsește mănăstirea pentru a pleca spre Ocna de fier.

Drumul care ducea spre această comună străbate văi și dealuri, acoperite peste tot de copaci ale căror frunze își dau, acum în miez de toamnă, toate nuanțele culorilor.

La intrarea în comună, o ceată de călăreți, îmbrăcați în frumoase costume naționale, încadrează mașina în care se afla Athiereul. În mijlocul satului, în fața unei porți triumfale, P. S. Sa este binevenat de primarul comunei Dl D. Tismonariu, în numele comunei politice Ocna de fier. P. S. Sa mulțumește pentru cuvintele de bun soset și urmat de autoritățile județene și comunale, cari luaseră parte la primirea făcută, înaintea pe strada prefăcută într-o frumoasă alee, pe a cărei margini erau aliniate crengi de copaci, iar premilitarii și copiii de școală primară într'un număr impunător, aruneau flori la picioarele părintelui lor sufletesc.

În fața bisericii, P. S. Sa este întâmpinat de un sobor de preoți, din rândul cărora păr. Aurel Simu se desprinde, înaintând spre Chiriath, dându-i spre sărutare Crucea și Evanghelia.

Păr. Aurel Simu, în alese cuvinte, face un scurt istoric al bisericii care urmează să fie sfințită, face apoi obișnuitul raport al comunei și credincioșilor, din care reiese deplina înțelegere ce există între comuna bisericăască și cea politică, satisfacerea tuturor obligațiilor morale și materiale dela cel mai umil muncitor până la superiorul său, fapt care a făcut ca să fie în această comună una dintre cele mai frumoase biserici din eparhie. Mulțumește apoi P. S. Sale pentru deosebita cinste ce o face prin această vizită și-i urează în numele parohienilor săi tradiționalul „Bine ați venit“.

Prea Sfinția Sa, la la cunoștință cu bucurie raportul despre starea de înveruri pe care o găsește în această comună și mulțumește păr. Aurel Simu pentru cuvintele adresate, și împărtășește tuturor credincioșilor, arhierestile sale binecuvântări.

Se trece apoi la actul sfințirii bisericii împreună cu liturghia arhierescă, la care P. S. Sa Episcopul Veniamin este asistat de următorul sobor: Dr. N. Iorgovan, protopopul Bocșei-montane, preoții A. Simu parohul locului, Gh. Simu-Gătaia, P. Albeau—Călnic, protod. Teodor Roșca și diaconii Ilie Câmpianu și Dimitrie Băloni dela Episcopie.

În cadrul Liturghiei se face hirotonirea intru presbiter a diaconului catedral Ilie Câmpian pentru parohia din Prigor.

Răspunsurile liturgice au fost date de corul bărbătesc din Ocna de fier, condus fiind de un fiu al satului, care a ridicat fastul praznicului.

La priceasnă, P. S. Sa iese în mijlocul bisericii de unde rostește predica zilei, plecând dela cuvintele psalmistului: „Cât sunt de iubite locașurile Tale, Doamne al puterilor...“

P. S. Sa mărturisește marea bucurie ce o are cu ocazia fiecărei sfințiri de biserică, căci poate, ca prin punerea la temelie ei a sfîntelor moaște, să o redea într-un totu misiunii ei, de mamă ocrotitoare de suflete.

La temelie Bisericii se află jertfa Domnului nostru Iisus Hristos, care cu voia Tatălui ceresc s'a tîntuit pe cruce pentru ca să spele păcatele oamenilor. Tot la te-

melia Bisericii se mai afla jelea apostolilor, apoi seria desfășurată a mucenicilor care au primit cununa de învingere, moartea, pentru credința lor cea dreaptă.

Cine a dat putere acestor matri, ca să înfrunte moartea? Dumnezeu însuși prin Unul născut Fiul Său, care însuflă putere taturor celor ce se îndreaptă cu credință tare spre El.

Jerfta o găsim și la temelia neamului nostru. După pace arată cu păde jertfele pentru lege și neam, P. S. Sa se adresează credincioșilor cari în majoritate sunt muncitori spunându-le: Voi muncitori din mine și fabrici, voi scormonitori ai pământului, voi cari compuneți cel de al doilea front, dând cele necesare celor oim primul front, să nu vă rușinați de muncă. Petreceți timpul vostru liber în familiile voastre, ocוליți crășmele, în Dumneei și sărbătorii cercetați bisericile, mulțumind celui Atotputernic pentru sănătatea voastră și a familiei voastre și cereți ajutorul Lui în timpul lucrului vostru, spre a putea fi de folos țării și neamului care v'a dat. În rugăciunile ce le faceți, îndreptați-vă gândul și spre Regele țării, ca sub conducerea Mareșalului să ajungem la o pace deplină și să putem avea din nou o țară mândră și mare, care să cuprindă pe toți frații într'o singură stâncă puternică și care să stea neclintită în fața oricărui val furtunos ce va veni.

Predica P. S. Sale este presarată cu îndemnuri și istorioare pline de adevăr, privitoare la timpurile prin cari trecem. La eșirea din biserică P. S. Sa împarte elevilor cărți de rugăciuni, cruciulițe și iconițe.

Dupa terminarea Sfintei Liturghii, P. S. Sa, însoțit de întregul sobor preoțesc, împreună cu autoritățile participante la serviciul divin, trec la școala primară, unde are loc o masă comună.

Prea Sfinția Sa, apreciind strădania preotului Aurel Simu, îi acordă bincuvântarea de a purta brău roșu.

Printre cei prezenți la praznicul dela Ocna de fier, remarcăm pe Dl subprefect A. Dobrei, Col. Boitan, Col. D. Băleanu insp. P. P., Dr. G. Stoiacoviciu primpretorul plasei, D. Tismonariu, primarul comunei, prof. Drugărin, Dr. Arcan dela Muncă și Lumină, Cpt. Grigore, D. Zgriban, deputat sinodal; ing. C. Cinghiță șeful Ocolului silvic, ing. Irimescu șeful minelor, ing. Vlădoiu, ing. Teodoru, dnii C. Dăneț și M. Băltăceanu, notarii Marian și Popovici etc.

Docnecea

Dela Ocna de fier, Prea Sfinția Sa însoțit de protodiaconul Teodor Roșca, Dl subprefect A. Dobrei, Col. Băleanu, prof. Drugărin, și a. se îndreaptă spre frunțașă comună Docnecea.

În fața unui arc de triumf, P. S. Sa este întâmpinat de un mare număr de credincioși de toate vârstele, îngrind drumul până la biserică.

Primarul comunei, G. Gongea în fruntea autorităților comunale, urează bun sosit în comună, la care P. S. Sa mulțumește pentru cinstea ce îi este dată prin frumoasa primire ce i s'a făcut.

Copiii de școală primară și premilitarii, în număr foarte impunător primesc și ei cu flori pe înaltul oaspe.

În fața Bisericii, un sobor de preoți format din: prot. Dr. N. Iorgovan, preoții S. Lugojan, P. Lugojan, P. Albean, C. I. Stan, I. Cămpianu, protodiaconul Teodor Roșca și diaconul D. Băloni își întâmpină Arhiereul.

Parohul locului, păr. Patriche Lugojan face raportul asupra parohiei, după care P. S. Sa împărtășind arhierestile Sale binecuvântări, intră în biserică devenită neincăpătoare pentru credincioșii adunați cu această ocazie și se începe Vecernia.

La sfârșitul slujbei, Prea Sfinția Sa talmăcește cuvintele Mântuitorului: „Veniți la Mine toți cei osteniți și Eu vă voi odihni pe voi“, cari cuvinte răsună acum mai mult ca oricând, căci numai ducându-ne, cu gândul la Domnul și plecând genunchii în rugăciuni fierbinți către acel singur tămăduitor, vom obține pacea atât de căutată astăzi.

Fără de El nu putem face nimic; El e pâinea vieții, apa cea vie; El e calea și adevărul.

Majoritatea credincioșilor fiind muncitori, Prea Sfinția Sa se adresează acestora dându-le sfaturi frumoase pe cari să le urmeze în viață. La eșire din biserică împarte elevilor cărți de rugăciune, cruciulițe și iconițe.

După terminarea vecerniei, P. S. Sa a trecut în casa păr. P. Lugojan, unde a luat masa împreună cu autoritățile comunale, iar Luni dimineața după inspectarea oficiului parohial părăsește Docnecea.

Diac. D. Băloni

CUVÂNTUL VIEȚII

(I IOAN 1)

VI.

Moștenirea Vieții.

„Să inbești pe Domnul Dumnezeu Tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din toată virtutea ta, iar pe aproapele tău ca pe tine însu-ți“.

(Luca 10, 25—37.)

Ce este vieța.

Descoperind taina mântuirii noastre până și în rugăciunea finală a sfintei Sale misiuni pe acest pământ, Dumnezeescul Cuvânt al Vieții a spus: „aceasta este vieța, să te cunoască pe Tine Unul, adevăratul Dumnezeu și pe cel pe Care l-ai trimis, pe Iisus Hristos (Ioan 17, 3).

Pricinuită de Dumnezeu (Gen. 2, 7; Iov 32, 4), dar pierdută prin păcat (Gen. 17; 3, 19), vieța despre care vorbește Mântuitorul aici, nu este vieța *umbră* (Iov, 8, 9; Ps. 101, 11; Eclez. 8, 13), *fum* (Ps. 101, 3), *călătorie, somn și abur* (Gen. 47, 9; Ps. 89, 5; Iacov 4, 14), a petrecerii trupești și trecătoare de pe acest pământ, ci *unica și adevărată realitate de existență*, care-și are izvorul și alimentul său în Dumnezeu. Este vieța veșnică ce cuprinde în sine toate acele realități scumpe și absolut necesare trăirii necurmăte și nestingerite de ghimpul stricăciunii și al morții: mântuirea (Ioan 3, 16—17), fericirea vecinică (Lc. 20, 36; Apoc. 21, 4). *Împărăția lui Dumnezeu* (Mt. 26, 29), *înfierea, renașterea și văscumpărarea* (Ioan 5, 25; Ef. 2, 5—10). Valoarea ei este Bunul suprem; câștigarea ei este moștenirea, iar ade-

vărății ei moștenitori sunt fiul lui Dumnezeu (Rom. 8, 17; Gal. 3, 26-29).

Modul și condiția moștenirii.

Modul și condițiile în care se câștigă acest Bun: Viața, cu toate realitățile ei, sunt cuprinse ca la orice moștenire în Testamentul Împărăției lui Dumnezeu, în Sf. Scriptură și se rezumă într'un singur cuvânt *Iubire*: „să iubești pe *Domnul Dumnezeuul Tău* din toată inima ta din tot sufletul tău și din toată virtutea ta, iar pe *aproapele tău*, ca însu-ți pe tine“ (Luca 10,27).

Iubirea, tronul de veghe al existenței universale este condiția cea dintâi și cea mai necesară a câștigării acestei moșteniri, deoarece: „cine nu iubește acela *n'a cunoscut* pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este iubire“ (I Ioan 4, 8). A cunoaște pe Dumnezeu înseamnă a *nu fi departe* de Împărăția lui Dumnezeu (cf. Marcu 12, 34) și a *ști* ce-i Viața, însă a iubi pe Dumnezeu, aceasta înseamnă însăși *trăirea* în viața Împărăției lui Dumnezeu: „Dumnezeu este iubire și cele ce potrece în iubire trăiește în Dumnezeu și Dumnezeu în el“ (I Ioan 4, 16).

Iubirea lui Dumnezeu este poarta veșniciei, căci este singura virtute care va dăinui în veșnicie „chiar de vor înceta prorocile, vor amuți toate limbile și va peri știința“ (I Cor. 13, 8), deaceia cine vrea să între în veșnicie și să moștenească viața veșnică trebuie să iubească pe Dumnezeu.

Dovada iubirii

Dar cum va putea cineva să iubească pe Dumnezeu pe care nu-L vede, dacă nu iubește pe fratele său pe care-l vede? (I Ioan 4, 20). „Cine zice iubesc pe Dumnezeu, dar urăște pe fratele său, acela-i mincinos“ (idem), deaceia cine iubește pe Dumnezeu trebuie să dovedească acest lucru prin iubirea aproapelui său: „iar pe *aproapele tău* ca pe tine însu-ți“.

Pilda iubirii aproapelui este dată tot de Dumnezeu care: „atât de mult a iubit lumea, încât pe Unul născut Fiul Său L-a dat, ca tot cel ce crede în El să nu piară, ci să aibe viața veșnică“ (Ioan 3, 16).

„Dacă așa ne-a iubit pe noi Dumnezeu, apoi și noi suntem datori să ne iubim unii pe alții“ (I Ioan 4, 11).

Venind dela Dumnezeu și poruncită de El: „porunca nouă vă dau vouă, ca să vă iubiți unii pe alții, precum și Eu v-am iubit pe voi (Ioan 13, 34), dragostea de aproapele se măsoară cu simțirea, prietăria și grija de sine,

căci nimeni nu poate ajuta pe altul de nu va simți și nu va *compătimi* cu fratele Său.

Fiul lui Dumnezeu s'a întrupat pentru a lua asupra și toată tragedia urmării căderii în păcat a omului; făcându-se „omul durerilor“ pentru ca să de dea pildă de cea mai intimă compătimitate, dovedind dragostea lui Dumnezeu prin faptele Sale.

Filantropia.

Înfățișarea acestei dovezi este, pilda Samarineanului Milostiv: „dragostea lui Dumnezeu prin aceea s'a arătat că Hristos și-a pus sufletul pentru noi și noi suntem datori să ne punem sufletul pentru frați“ (I Ioan 3, 16).

Icoana este o adevărată revelație a iubirii lui Dumnezeu și a mântuirii oamenilor: Dumnezeescul Samarinean, plecat cu milă asupra omului lăsat „abia viu“, copleșit de rănilor păcatului, ungându-l cu untdelemnul Miliei și cu vinul Harului, ducându-l la casa de oaspeți: Biserica Mântuirii, plătind dinarii sf. testament: Vechiu și Nou, și făgăduind reîntoarcerea la „a doua venire“ pentru a plăti din prisosul meritelor sfințelor Sale răni, tămăduirea rănilor suferinței omenești și a păcatelor — formează înfăptuirea **crez**-ului creștin și temelie nădejdiei de mântuire prin Milă, care: „va să biruiască judecata“ (Iacov 2, 13).

Urmând pilda învățaturii și a întregii lucrări de mântuire a Mântuitorului, — care a nemernicit pe acest pământ sub numele cel mai hulit de Samarinean, dar cu fapta cea mai descoperitoare a iubirii: *Mila*, — creștinii, devin asemenea Lui dovedindu-și iubirea de Dumnezeu prin iubirea față de frați și prin înfăptuirea acestei iubiri prin *Milostenie*: „nu numai cu cuvântul și cu limba, ci cu fapta și cu adevărul“ (I Ioan 3, 18).

Această înfăptuire a dragostei a primit și numele de filantropie și o putem vedea astăzi realizată în toate instituțiile însuflețite de Cuvântul Vieții, ca un pom răsădit lângă izvoarele apelor, rodind fructele dragostei de Dumnezeu și de oameni.

Mila omenească.

Dar dela însuflețire și până la realizare, drumul este anevoios și obositor, el cere jertfirea comodităților și a odihnei. Fată de aceste condițiuni, de multe ori inima se răcește și întârzie înfăptuirea milei din cauza amorțirii *indiferenței*, ori ai *obișnuinței* care face să „ruginescă plugul în brazdă“.

Și mai este o piedică: fapta milei poate fi pornită sau însuflită din *vanitate și ipocrizie* și atunci icoana Samarineanului este falsificată și batjocorită de creștin sau de mai mulți creștini.

Aci au loc fărâdelegile ce porcesc din egoism și mândrie lăfăindu-se în balurile și seratele de binefacere, care schimonosesc chipul blândului Samarinean până la hidoasa înfățișare a bogatului ce petrece și cheltuie în desfiâu pentru a da o *singură dată, o singură bucăciică* de pâine, unei mulțimi înfometate.

Mila creștină.

Sfânta simțire adevărat creștină înfierează această faptă a *sensibilității umane*, care cu astfel de încercări de a veni în ajutorul celor săraci și căzuți din favoarea „ochilor diavolului“ (banilor), nu va putea împlini nimic, fără iubirea sinceră și lipsită de egoism a lui Hristos.

Nivelarea nepotrivirilor de „bogat și sărac“ de „sănătos și bolnav“, nu o poate face decât iubirea lui Hristos și fapta ei: *Mila creștină a cărei icoană este Samarineanul Milostiv*, nu cel îngâmfat și bogat, care nu se pleacă „spre cel rănit“.

Pornind dela compătimire (Rom. 12, 15; Gal. 6, 2), luând exemplul și îndemnul poruncii Mântuitorului (Ioan 13, 34), curățită de mândrie și egoism (I Cor. 13, 4—5) — *dragostea creștinului* devenită *îndurare* (Ef. 4, 3; Petr. 3, 8), ajută pe cei săraci (Iov 31, 16—23; Mt. 25, 35—36; I Ioan 3, 17) cercetează — la fața locului — pe cei bolnavi (Mt. 35, 36; Iacov 1, 27), primește pe cei streini (Mt. 25, 35), mângâie pe cei din suferință și necaz (II Cor. 1, 4; I Tess. 5, 15), susține și ajută pe cei slabi și duce greutățile lor (Gal. 6, 2; Lc. 17, 3), îndurând și iertând ofensele aduse în chiar timpul milostivirilor (Lc. 7, 4; Ef. 4, 32) și toate acestea, *nu în dansuri și petreceri ce pun prăpastie între ei și „căzuți“, ci prin substituire personală în situația aproapelui* (I Cor. 12, 26) și prin petrecerea *în rugăciune* pentru el (II Cor. 9, 14; Iacov 5, 16; I Ioan 5, 16).

Infățișarea cea mai apropiată de pilda Mântuitorului, ce o poate lua creștinul în faptele dragostei față de aproapele său este însă fără îndoială *jerfirea* de sine pentru aproapele: „*cu plăcere vom cheltui ale mele și mă vom cheltui și pe mine însu-mi pentru sufletele voastre măcar că rubindu-vă mai mult sunt mai puțin iubit de voi*“ (II Cor. 12, 15).

„Filadelfie“ și moștenirea Vieții.

Nedumerirea celor ce cred că împlinesc faptele dragostei făcând milă trâmbitată și bazată pe baluri de binefacere se va risipi dacă își vor îndrepta inima spre Dumnezeu dacă-L vor căuta pe El. Unde? În coliba nevoiașului la lăcașul mizeriei și la căpătâiul bolnavilor, prin apropiere de ei, de suferința și de inima lor, prin coborire la cei căzuți din „Ierusalim“ în „Ierihon“ — văzând în cel sărac *nu un om*, ci un *frate* — iată nota caracteristică a milei și a filantropiei creștine: iubirea de frate, pertrucă nu-mai prin înfățișarea cu casnicii lui Dumnezeu se ajunge la moștenirea Vieții (Rom. 8, 17). Nu numai atât, ci acest „frate“ este însuși Hristos Fiul lui Dumnezeu și „adevăratul moștenitor“ (cf. Mat. 21, 38) al Împărăției cerurilor și al Vieții veșnice.

Infrățirea cu El prin iubirea faptică a milei săvârșită în rândul celor umili, săraci și suferinzi, cari sunt frații Lui (cf. Mat. 25, 40) garantează și asigură moștenirea Vieții: „veniți, binecuvântații Părintelui Meu, de moșteniți Împărăția gătită vouă dela întemeierea lumii căo am flămânzit, etc.“ (Mt. 25, 34 sq.)

Exemple de samarineni „după chipul și asemănarea“ divinului Samarinean, avem pe Drepti: Iosif (Gen. 43, 40) Elisciu (IV Imp. 6, Iov (Iov 31, 19), Sf. Apostoli (Mt. 19, 27), Sf. Ap. Pavel (I Cor. 16, 23), Filimon (Fil. 7), primii creștini (F. Ap. 2, 46) și marele șir al convertiților, al mucenicilor, al pustnicilor și misionarilor „martori ai Cuvântului și slugi“ cari sunt mărturiile vii ale posibilității înfăptuirii dragostei în lume pentru dovedirea dragostei de Dumnezeu și moștenirea vieții.

Să ne aducem aminte de aceștia și să le urmărim credința (cf. Evr. 23, 7), prin conformarea vieții noastre cu pilda vieții lor de samarineni ca să moștenim viața de veci.

„Mergi de fă și tu așisderea“ (Lc. 10, 37).

Meditație.

Rănit de tâlharii patimilor, dar tămăduit de către divinul Samarinean, pe calea trecătoarei vieți, pornesc, din nou, spre zările veșniciei, cu frica de a nu patimi „ceva mai rău“ (cf. Ioan 5, 15).

Nejustificată teamă, căci iată în desișul corărilor mizeriei omenești, nu mai rânjește chipul hrăpăreț al „tâlhărilor“, ci fața îndurerată a fraților mei: săraci, orfani, flămânzi și bolnavi; în trup și'n suflet.

Doritor a „face și eu așisderea“ (cf. Luca 10, 37) și cu scopul de a-mi câștiga un prieten de drum „mă plec asupra lor: cu untdelemnul milei și vinul jertfei.

— Cum?, copilul „tatălui meu“? *fratele meu*, cum ai ajuns așa? — Soarbe puțin din potirul inimei mele ca să te întremezi și va fi bine.

Înviorat de bucuria tămăduirii din chipul lor îmi zâmbește o față cunoscută: Hristos, Soarele Vieții și a veșniciei pe care o căutam. O sfântă și Dumnezeiască apropiere prin aproapele meu, Hristoase Dumnezeule Slavă Ție. Amin.

Ș T I R I

Hirotonire. P. Sf. Sa Episcopul Veniamin a hirotonit intru diacon pe următorii clerici dela Acad. teol. „Andreiana“ din Sibiu: Alexandru Costiș, Vasile Partenie și Stan Tudor.

Toate bunurile fostelor școli primare confessionale rămâne ortodoxe și române-unite din Transilvania, Crișana și Banat, care după 1919 au devenit școli de Stat, sunt și rămân proprietatea parohiilor române-ortodoxe sau unite respective. Decretul-lege prin care după justa observație a dlui ministru prof. I. Petrovici, „se curmă -- odată pentru totdeauna“, această controversă atât de dăunătoare neamului nostru, poartă Nr. 723 și a fost publicat în Monitorul Oficial Nr. 257 din 2 Noiembrie 1943.

În numărul proxim vom publica întreg textul legii ca și expunerea de motive respectiv raportul dlor miniștri: al culturii naționale și al cultelor, al afacerilor interne și cel al justiției către dl Mareșal Ion Antonescu, Conducătorul Statului.

Cercuri pastorale. Joi 9 Septembrie 1943, s'a ținut la Valeaboul ședința cercului pastoral Valeaboul, la care au luat parte preoții Ilie Mihața, Petru Moisescu, Pavel Bilcă și Viorel Filip.

Sfânta Liturghie s'a celebrat de întreaga preoțime cercuală, în finea căreia a predicat pr. V. Filip din Ruginosul despre „Femeia Creștină“. S'a oficiat și parastas pentru eroii neamului și cei din loc, unde a parentat pr. P. Moisescu. Apoi s'a trecut în casa parohială, unde s'a ținut o ședință intimă vorbind pr. Pavel Bilcă, despre „Revelația religioasă“. După masă s'a săvârșit Vecernia, la care a vorbit pr. I. Mihața despre „Nașterea naturală și nașterea spirituală“. Cercul pastoral a luat sfârșit la ora 7 p. m.

Duminecă, 3 Octombrie 1943, s'a ținut la Ruginosul ședința cercului pastoral Valeaboul, la care au luat parte preoții Ilie Mihața, Petru Moisescu, Pavel Bilcă și Viorel Filip.

S'a oficiat sf. Liturghie în sobor, la fine a predicat pr. Pavel Bilcă din Rugi, despre „Puterea Credinței“. S'a oficiat și parastas pentru eroii neamului și cei din

loc, unde a parentat pr. Ilie Mihața. Apoi s'a trecut în casa parohială, unde s'a ținut o ședință intimă vorbind pr. Petru Moisescu, despre „Apostolatul lui Simion Barnuțiu“. După masă s'a săvârșit Vecernia, la care a vorbind pr. Viorel Filip, despre „Lumea de ieri și lumea de azi“. Cercul pastoral a luat sfârșit la ora 6 jum. p. m.

Preot premiat. La expoziția agricolă în orașul nostru și inaugurată acum două săptămâni preotul Ioan Jucos din Zervești a primit premiul I pentru apicultură. Păr. Jucos desigur este escelent apicultor și strădaniile Sf. Sale în această frumoasă ocupație merită admirația și aprecierile tuturor.

Sfințirea pietrii fundamentale și a clopotelor dela bisericuța de pe muntele Semenic, a fost săvârșită Duminecă în 31 Octombrie de însuși P. S. Episcop Veniamin. Darea de seamă despre această solemnitate urmează în N-rul viitor.

Serbare școlară bine reușită a organizat școala normală de învățatori din Caransebeș Vineri în 5 Noiembrie. A fost reprezentată opereta „Piatra din casă“ de Vasile Alexandri pe lângă alte puncte de cor, orchestră și declamațiuni. Orchestra a interpretat bucăți de tânărul profesor Emii Rădescu dela această școală.

Unul care pleacă să pună în practică învățăturile dobândite la școală este colaboratorul nostru Ilie Câmpianu, hirotonit preot pentru fruntașa comună Prigor. Dorim acestui distins tânăr care s'a arătat a fi un vrednic preot, să meargă înainte pe calea cea dreaptă, oricâte greutăți și desamăgiri i-ar rezerva aici-colo viața în misiunea grea ce și-a ales.

Pierdere. În noaptea de 15-16 Sept. a. c. în trenul Galați-Odesa s'a furat Preotului T. Lazarescu manuscrisul lucrării C. Sale „Darul Domnului“ sau „Tălcuirea Sfințelor Evanghelii“ împreună cu o reverendă și un pardesiu.

Cel ce a aflat sau știe ceva despre acest manuscris este rugat a aduce aceasta la cunoștința Consiliului eparhial.

PARTEA OFICIALĂ

Nr. 6556 E. 1943.

Publicațiune de vânzare

Consiliul economic al Mănăstirii Izvorul Miron—Românești, cu aprobarea Consiliului Eparhial al Episcopiei ort. rom. a Caransebeșului, vinde prin licitație cu oferte închise circa 1700 metrii st. lemne de foc esență: cer, carpen și fag 1/10 din pădurea situată în hotarul comunei Sintești, jud. Severin.

Caetul de sarcini care cuprinde condițiunile și plata prețului de licitație, se vor vedea la Consiliu Eparhial în orele de birou.

Licitația va avea loc în ziua de 15 Nov. a. c. orele 11 a. m. la Ocolul Silvic din Făget.

Adjudecarea acestui material se va face de către Consiliul Economic și se va aproba de către Consiliul Eparhial, ofertantului care întrunește cea mai mare încredere, fără considerare la prețul oferit.

Caransebeș, din ședința secției economice ținută la 5 Noembrie 1943.

Consiliul eparhial

Nr. 655 E. 1943.

Publicațiune de vânzare

Episcopia ort. rom. a Caransebeșului vinde prin licitație cu oferte închise circa 550 metri st. lemne de foc esență carpen. cer. și fag din pădurea situată în hotarul comunei Făget, la depărtare de circa 4 Km. de gara Făget, pe șoseaua Făget-Săvârșini.

Cactul de sarcini, care cuprinde condițiunile și plata prețului de licitație se pot vedea la Consiliul Eparhial în orele de birou.

Licitația va avea loc la Consiliul eparhial din Caransebeș în ziua de 16 Noembrie a. c. ora 11 până la care dată ofertele date se vor lua în considerare.

Consiliul eparhial își rezervă dreptul de adjudeca aceste lemne ofertantului, care întrunește cea mai mare încredere, fără considerare la prețul oferit.

Caransebeș, din ședința secției economice, ținută la 5 Noembrie 1943.

Consiliul eparhial**Concurs**

Se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“, pentru ocuparea postului de preot în parohia vacantă de cl. III-a din comuna **Ciortea**, protopopiatul Bisericii-Albe, jud. Caraș.

I. Beneficii:

1. Sesiunea parohială în extindere de 32 jugăre.
2. Venitele parohiale uzitate.
3. Nefiind casă parohială, alesul se va îngriji singur de locuință.

II. Indatoriri:

Preotul ales este obligat a-și îndeplini toate datorițele preoțești și pastorale, a predica regulat în fiecare Duminecă și sârbătoare și a catehiza la școala primară, fără nici o altă remunerație.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus cad în sarcina preotului ales.

Ceice doresc să ocupe acest post, întrucât vor avea calificarea cerută pentru parohii de cl. III-a, precum și binecuvântarea Prea Sfinției Sale Episcopului eparhial, să-și înainteze cererile adresate consiliului parohial ort. rom. din Ciortea prin Prea On. Oficiu Protopopesc al Bisericii-Albe în Racăjdia.

Reflectanții se vor prezenta, pe lângă prealabila încunoștiințare a Prea Cucernicului protopresbiter tractual, în vreo Duminecă sau sârbătoare, în sf. biserică, spre a-și arăta dexteritatea în cântare, tipic și oratorie, însă nicidecum în ziua de alegere.

Ciortea, din ședința consiliului parohial, ținută la 5 Septembrie 1943.

Președinte:

Pr. Iosif Râta

Notar:

Gheorghe Almăjan

In conțelegere cu Oficiul protopresbiteral.

Ioan Oravițan
protopop

Redactor responsabil NICOLAE CORNEAN consilier eparhial

Nr. 5719 E. 1943.

Acest conclud se aprova și publică cu aceeași dată în baza aliniatei ultimă al §-ului 29 din Regulamentul pentru parohii și în baza deciziei consistorială din 3 Martie 1914 și respectiv 14 Aprilie 1914 Nr. 3028 B, ridicat și valoare de conclud sinodal, cu concludul Nr. protoc. 22 1914, precum și avându-se în vedere deciziunea consistorului mitropolitan Nr. 258 1928 din 13 Nov. 1929 — se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte integrantă și legala a dotațiunei preoțești.

Caransebeș, din șed. cons. eparhial ținută la 19 Oct. 1943.

Episcop: 3-3
† **VENIAMIN**Consilier referent:
Prot. Romul G. Ancușa**AVIZ.**

În conformitate cu prevederile legii organizarea și reglementarea comerțului de bancă, se aduce la cunoștința deponenților, ca în termen de 8 zile să-și ridice restul de depuneri. În caz contrariu se va proceda conform legii.

„MEHADIA“

2-2

cassă de păstrare s. p. a. în lichidare.

CORPUL PORTĂREILOR TRIBUNALULUI CARANSEBES

Nr. 85-87 Port. 1943.

Publicațiune de licitație

Subsemnatul Șef Portărel, de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta publică, că în urma deciziei Judecătorei mixte din Caransebeș sub Nr. 4181-4183,943 efectuându-se execuțiunea la 14 Iulie 1943 în favoarea urmărtoarei Ana Dr. Halle reprezent. prin adv. Dr. Dimitrie Penciu din Caransebeș contra urmărit. pentru suma de 35.000 Lei, capital și acces. mobilele secestrate și suprasecestrate, care s'au prăvălit și mobilier din locuința se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma deciziei Judecătorei mixte din Caransebeș, sub Nr. 4552/943 G. pentru încasarea creanței de Lei 35.000 capital cu interese legale din 1 Decembrie 1941 se fixează licitație pe ziua de **19 Noembrie 1943 la orele 10³⁰ în comuna Ferdinand** la locuința urmăritului și toți aceia cari au voie a cumpăra sunt invitați cu acea observare că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare. Întru cât mobilele supuse licitației s'au mai secestrat și mai înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 al legii LX din 1881 deci se va efectui și în favorul acestora. Caransebeș, la 1 Noembrie 1943.

Șef Portărel,

Dr. Constantin Stănga

Tiparul Tipografiei Diecezane Caransebeș.